

ÖTVENHARMADIK FEJEZET - UTOLSÓ ÜZENETEK A GENERÁL KONFERENCIÁHOZ

[Ellen G. White két üzenetet küldött az 1913-as Generál Konferencia ülésére, melyek közül az egyiket W. C. White olvasta fel az első szombati összejövetelt délutánján, május 17-én.] {2SM 398}

„Elmhaven”, Szanatórium, Kalifornia {2SM 398}

1913. május 4. {2SM 398}

Üdvözetül Generál Konferenciára összegyűlt testvéreknek! {2SM 398}

KEDVES TESTVÉREIM! {2SM 398}

„Kegyelem nektek és békeség Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vigasztalásnak Istene; Aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket” (2Kor 1:2—4). {2SM 398.1}

„Hála pedig az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban, és az ő ismeretének illatját minden helyen megjelenti mi általunk. Mert Krisztus jó illatja vagyunk Istennek, mind az üdvözőlők, mind az elkárhozók között” (2 Kor 2:14-15). {2SM 398.2}

„Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust; magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat, a Jézusért. Mert az Isten, aki szólt: setéségből világosság ragyogjon, ő gyújtott világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arczán való világoltatása végett. Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való” (2 Kor 4:5-7). {2SM 398.3}

Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról napra újul. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk; Mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók (2 Kor 4:16-18) {2SM 399.1}

Remény és bátorság

A Generál Konferencián résztvevő képviselők kiváltsága, hogy a remény és bátorság lelkiületét ápolják magukban. Testvéreim! A Megváltó sokféle úton feltárta magát előttetek. Jelenlétének napfényével töltötte be szíveteket, miközben távoli vagy hazai földeken munkálkodtatok. Megtartott benneteket a felismert és a fel nem ismert veszélyekben. Most, amikor újra találkoztok a testvérekkel az ülés során, abban a kiváltságban van részetek, hogy örüljete az Úrban, és örvendeztetek megtartó kegyelmének ismeretében. Vegye birtokba szeretete elméteket és szíveteket! Őrizkedjete a lelki elfásultságtól, aggodalmaktól, és az elcsüggedéstől! Tegyetek felemelő bizonyosságot Krisztusról! Fordítsátok el figyelmeteket attól, ami sötét és csüggesztő, és tekintsetek Jézusra, hatalmas Vezetőnkre, akinek a gondoskodó irányítása alatt a jelenvaló igazságnak (melyért életünket és minden javunkat odaadnánk) dicsőséges diadalt kell aratnia. {2SM 399.2}

A képviselők által a konferencia idején fenntartott lelkiület nemcsak a küldöttekre magukra tesz majd beszédes befolyást, hanem a teljes munkamezőre. Testvéreim! Hadd mutakozzék meg életetekben, hogy a szívetekben lakozó Jézus táplál, erősít és vigasztal benneteket! Abban a kiváltságban van részetek, hogy napról napra gazdagon vegyéte a Szentleket, és széles látókört szerezte a világban hirdetett üzenetünk jelentőségéről és kiterjedéséről. Az Úr készséggel tár eléte csodálatos dolgokat törvényéből. Várokoztatok rá alázatos szívvel! Imádkoztatok komolyan a jelen megértéséért, az Úr céljainak teljesebb megismeréséért, és a lélekmentő munka növekvő hatékonyságáért. {2SM 399.3}

Éjjeli látomásban gyakran arra készítetem a felelős tisztségeket betöltő testvéreket, hogy komoly erőfeszítések árán is igyekezzenek egyre tökéletesebben megismerni az Urat. Amikor munkásaink felismerik

napjaink jelentőségét, eltökélt szándékkal állnak majd az Úr oldalára, és valóban Isten társaivá válnak a munkában. Amikor szívüket-lelküket az Úr szolgálatára szentelik, meg fogják látni, hogy az addig megszerzettnél mélyebb tapasztalatra van szükségük ahhoz, hogy győzedelmesek legyenek a bűn felett. {2SM 400.1}

Jól tennénk, ha elgondolkodnánk azon, ami a közeljövőben földünkre vár. Nem engedhetjük meg magunknak a felületességet és én-szeretetet. Ha ezek az idők, melyekben élünk, nem gondolkodtatnak el bennünket komolyan, akkor mi tudna megindítani bennünket? A Szentírás az eddiginél tisztább és szentebb munkára szólít bennünket. {2SM 400.2}

Felhívás odaszentalódásra

Éles látású emberekre van szükség. Isten felhívást intéz azokhoz, akik készek a Szentlélek vezetése szerint járni, hogy járjanak elől az alapos reformáció munkájában. Válságot látok magunk előtt. Az Úr felszólítja munkásait, hogy álljanak csatasorba. Minden léleknek mélyebb és őszintébb odaszentalódásra van szüksége az elmúlt évekhez képest. {2SM 400.3}

Az 1909-es Generál Konferencia idején valaminek végbe kellett volna mennie a résztvevők szívében, de ez nem történt meg. Órákat kellett volna szentelni az önvizsgálatra, és az feltörte volna a jelenlevők szívének érintetlen részét. Ez rálátást adott volna nekik a bűnbánat és bűnvallomás szükségszerű feladatára. A bűnvallomásra, szívbeli bűnbánatra, és a határozott reformációra felkínált lehetőségek ellenére az alapos munkára nem került sor. Néhányan ugyan megéreztek a Szentlélek késztetését, és megnyitották szívüket, de ennek nem mindenki tett eleget. Némelyek gondolatai tiltott csatornában jártak. Ha az összegyűltek mindannyian megalázták volna szívüket, nagyszerű áldásban lehetett volna részük. {2SM 400.4}

Néhány hónappal az akkori ülés után nehéz teher nehezedett rám, és felhívtam a felelős testvérek figyelmét azokra a dolgokra, melyeknek világos elmondására az Úr felszólított. Végül némelyek a bizalmi állásokat betöltők közül, sok ima és a különféle üzenetek alapos tanulmányozása után, hit által belekezdtek abba a munkába, melyre az Úr szólította őket. A munkát nem értették teljes egészében, de miközben továbbhaladtak Isten félelmében, gazdag áldásban részesültek. {2SM 401.1}

Szívem nagy örömmel telt meg azok csodálatos átalakulása láttán, akik inkább kívántak hit által haladni az Úr útján, mintsem a saját választásukat kövessék. Ha ezek a felelős testvérek továbbra is hamis fényben látták volna a dolgokat, olyan állapotokat hoztak volna létre, mely szomorúan megsebezte volna a munkát. De amikor figyelmeztetek a kapott tanításra, és keresni kezdték az Urat, Isten eléjük tárta a teljes világosságot, és képessé tette őket az elfogadható szolgálatra és a lelki reformáció véghezvitelére. {2SM 401.2}

Amikor az Úr előkészíti az utat szolgáló lelkészei előtt, azoknak kötelességük az Ő vezetése szerint járni. Az Úr soha nem hagyja el vagy hagyja bizonytalanságban azokat, akik szívük minden szándékával követik vezetését. {2SM 401.3}

A bizalom kifejezése

Testvéreim! „Örülök, hogy mindenképpen hízhatom hennetek” (2Kor 7:16). Noha még mindig mély aggodalmat érzek némelyek iránt — ami az Isten műve fejlődésének jelentős dolgaihoz való hozzáállást illeti -, mégis erős a hitem a teljes munkamezőt átszövő munkásokban, és bízom benne, hogy amikor összegyűlnek és megalázzák magukat az Úr előtt, valamint újból az Ő szolgálatára szentelik magukat, akkor Isten képesíti Őket akaratainak véghezvitelére. Vannak olyanok, akik még nem látnak helyesen, de ezek megtanulhatnak egységben gondolkodni munkatársaikkal, és elkerülhetik a súlyos hibákat, amennyiben komolyan keresik az Urat és akarataikat teljesen alárendelik az Ő akaratainak. {2SM 401.4}

Mély benyomást tettek rám azok az események, melyek nemrégiben elvonultak előttem éjjeli látomásban. Egy nagy mozgalmat láttam - a megújulás munkáját - előre haladni sok helyen. Népünk engedett Isten felszólításának, és sorokba rendeződött. Testvéreim! Az Úr beszél hozzánk, figyelmezzünk hát hangjára! Tegyük olajat lámpásainkba, és viselkedjünk úgy, mint akik Uruk jövetelét várják. Olyan időben élünk, mely a világosság hordozására és cselekvésre szólít bennünket. {2SM 402.1}

Testvérek! „Kérek azért titeket ... hogy járjatok úgy, mint illik elhívásotokhoz, mellyel elhívattatok. Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvetvén egymást szeretetben, igyekeztvén megtartani a Lélek egységét a békességnek kötelékében” (Ef 4:1-3) (General Conference Bulletin, 1913. május 19., 33-34. oldal). {2SM 402.2}

BÁTORSÁG AZ ÚRBAN*

*Ez volt Ellen G. White második üzenete az 1913-as Generál Konferencia üléséhez, melyet a Konferencia elnöke, A. G. DaniellB testvér olvasott fel, május 27-én kedden délelőtt. {2SM 402}

Nemrégiben azt a gondolatot nyertem a Szentlélektől éjjeli látomásban, hogy ha az Úr olyan hamar jön, mint amilyen hamar gondoljuk, akkor még az elmúlt évek buzgóságánál is tevékenyebben kellene az emberek elé tárunk az igazságot. {2SM 402.3}

Ennek kapcsán felidéztem magamban az advent hívok tevékenységét az 1843-as és 1844-es esztendőkből. Akkoriban sokat látogattunk házról házra, és egyesült igyekezettel figyelmeztettük az embereket Isten Igéjének szavaira. Ma nagyobb erőfeszítéseket kell tennünk az első angyali üzenet hűségese hirdetőinél. Rohamosan közeledünk a föld történelmének lezárulásához. Ha igazán felismerjük, hogy Jézus hamarosan eljön, olyan munkába fogunk kezdeni, mint soha azelőtt. Isten felszólít bennünket, hogy figyelmeztessük az embereket. Életünkkel be kell mutatnunk az igazság és szentség erejét. A világnak hamarosan szembe kell néznie a Törvényadóval a megrontott törvény felett. Csak azok remélhetnek megbocsátást és békét, akik a törvényszegés helyett az engedelmisséget választják. {2SM 402.4}

Magasba kell emelnünk a zászlót, melynek feliratán ez áll: „Isten parancsolatai és a Jézus hite”. Az Úr törvényének való engedelmisség a nagy kérdés, ne hagyjuk hát azt figyelmen kívül. Igyekeznünk kell felébreszteni az egyháztagokat és a hitetleneket, hogy tanulják meg a menny törvényének rendelkezéseit, és engedelmeskedjenek azoknak. Naggyá és dicsőségessé kell tennünk a törvényt. {2SM 403.1}

Krisztus megbízott minket az igazság magvainak elültetésével, és azzal, hogy ismertessük meg az embereket annak a munkának a jelentőségével, melyet mindazoknak végezniük kell, akik a földi történelem záró eseményei idején élnek. Miközben a fő- és mellékutakon az igazság szavai hangzanak, Isten Lelke munkájának meg kell mutatkoznia az emberi szívekben. {2SM 403.2}

Milyen sok jót el lehetne végezni, ha az igazság, az élet Igéjének ismerői világosságot hoznának az azt nem ismerők életébe. Amikor a samaritánusok Krisztushoz jöttek a samaritánus asszony hívására, Krisztus úgy beszélt róluk tanítványainak, mint egy aratásra érett gabonamezőről: „Ti nem azt mondjátok-é, hogy még négy hónap és eljő az aratás? Ímé, mondom nektek: Emeljétek fel szemeiteket, és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra” (Jn 4:35). Krisztus két napig a samaritánusoknál maradt, mert éheztek az igazság szavait. Milyen elfoglaltsággal teli két nap volt ez! Az ott végzett munka eredményeként „sokkal többen hittek a maga beszédéért” (Jn 4:41). Bizonyágtételük így hangzott: „magunk hallottuk, és tudjuk, hogy bizonylyan ez a világ idvezítője, a Krisztus” (Jn 4:42). {2SM 403.3}

Ki hajlandó felvállalni ezt a munkát Isten hitvalló népe közül, hogy az ismeret hiánya miatt elveszőfélben levő lelkekért dolgozzék? A világot figyelmeztetni kell! Sok olyan területet tárt elém az Úr, melynek odaszentelt, hűségese és fáradhatatlan munkásokra van szüksége. Krisztus sokak szívét és értelmét nyitogatja nagyvárosainkban. Őnekik a Szentírás igazságaira van szüksége. Ha Krisztus szent közelségébe kerülünk, és megpróbáljuk hozzá vonni ezeket az embereket, jó benyomást gyakorolhatunk rájuk. Fel kell ébrednünk, hogy együtt érezzünk Krisztussal és embertársainkkal. A nagy- és kisvárosokban, a közeli és távoli helyeken munkára, értelmes munkára van szükség. Soha ne hátráljatok meg! Az Úr jó benyomást fog tenni a szívekre, ha egységben munkálkodunk Lelkével. {2SM 403.4}

Testvéreim! Bátorító szavaim vannak számotokra. Haladjunk előre hittel és reménységgel, nagy dolgokat várva Istentől. Az ellenség minden utat megkeres arra, hogy megakadályozza az igazság előmenetelére tett törekvéseket, de az Úr erejében sikert érhetnek el. {2SM 404.1}

Ne szóljatok csüggesztő szavakat, csak olyanokat, melyek megerősítik és támogatják munkatársaitokat. {2SM 404.2}

Személyes megjegyzés

Vágyódom személyesen részt venni a misszióterületek komoly munkájában, és minden bizonnyal több nyilvános szolgálatot vállalnék, ha nem hinném, hogy az én koromban már nem bölcs dolog megterhelni a testi erőt. Az a feladatom, hogy továbbadjam az egyháznak és a világnak azt a világosságot, melyet Isten a harmadik angyali üzenet hirdetésének éveit során bízott rám. Szívem telve van mélységes vágygal az iránt, hogy az általam elérhető emberek elé tárjam az igazságot. Még mindig részt vállalok a kiadásra váró írások elkészítésében is. Azonban igen óvatosnak kell lennem, nehogy valami baj megfosszon az írás képességétől. Nem tudom, meddig élek még, de egészségileg kevesebbet szenvedek, mint vártam volna. {2SM 404.3}

Az 1909-es Generál Konferencia után több hétig tábori összejöveteleken és egyéb általános alkalmakon vettem részt. Különböző intézményeket látogattam New England-ban, a közép-államokban, és középnyugaton. {2SM 404.4}

Miután visszatértem kaliforniai otthonomba, újból a nyomdai anyagok megírásába fogtam. Az elmúlt négy év során viszonylag kevés levelet írtam. Erőmet többnyire a jelentős könyvmunka elvégzésébe fektettem. {2SM 405.1}

Időnként részt vettem összejöveteleken, és ellátogattam kaliforniai intézményekbe, de a Generál Konferencia óta időm legnagyobb részét írással töltöttem el vidéki otthonomban, Elmshaven-ben. {2SM 405.2}

Hálás vagyok az Úrnak, amiért fenntartja életemet, hogy egy kicsit tovább dolgozhassam könyveimen. Bárcsak lenne erőm elvégezni mindazt a munkát, ami elvégzésre vár. Azért imádkozom az Úrhoz, hogy adjon bölcsességet azoknak az igazságoknak a világos és elfogadható megjelentésére, melyekre népünknek oly nagy szüksége van. Bizakodva hiszem, hogy Isten segíteni fog ebben. {2SM 405.3}

Az általános munka iránti érdeklődésem még mindig ugyanolyan mély, és hő vágyam az, hogy a jelenvaló igazság gyorsan eljusson a világ minden részébe. Azonban azt tartom helyesnek, hogy ne kezdjek bele olyan sok nyilvános szolgálatba, mivel a könyvmunkában szükség van irányításomra. Nagyon jó munkatársaim vannak. Mellettem vannak azok, akiket Isten gondviselése rendelt ki Ausztráliában, és azok is, akik visszaérkezésem után kezdtek el velem dolgozni. Hálás vagyok az Úrnak segítőimért. Mindannyian nagyon elfoglaltak vagyunk, és minden tőlünk telhetőt megteszünk a nyomdai anyagok előkészítése érdekében. Szeretném, hogy az igazság világossága mindenhová eljusson, hogy felvilágosítsa azokat, akik jelenleg még tudatlanok hitünk indítékai felől. Időnként baj van a szememmel, és ez meglehetősen fájdalommal is jár, de hálát adok az Úrnak látásom megőrzéséért. Az én koromban az sem lenne különös, ha már egyáltalán nem látnék. {2SM 405.4}

Elmondhatatlan hálát érzek az Úr Lelkének felemeléséért, azért a kegyelemért és vigaszért, melyben továbbra is részesít, és hogy erőt és lehetőséget ad arra, hogy megsegítsem és bátorítsam népét. Mindaddig, amíg Ő megtartja életem, hűséges és igaz leszek hozzá. Törekedni fogok akaratának véghezvitelére és nevének megdicsőítésére. Növelje meg hitemet Isten, hogy még jobban megismerjem Őt, és még tökéletesebben teljesítsem akaratát. Jó az Úr, legyen magasztalva az Ő neve! {2SM 405.5}

Az idősebb munkások befolyása

Mélységesen vágyom arra, hogy a kereszt idős katonái, a Mester szolgálata során megfehéredett hajú testvérek, határozott bizonyosságot tegyenek, hogy ezáltal a hitben fiatalabbak megértsék - az Úrtól a múltban kapott üzenetek mélységes jelentőséggel bírnak a földi történelemnek ebben a szakaszában. Múltbeli tapasztalatunk szikrányit sem veszített erejéből. {2SM 406.1}

Mindenki vigyázzon, nehogy elcsüggedjen az úttörőket, vagy azt éreztesse velük, hogy már nem sokat tehetnek. Befolyásuk még mindig hatalmas erővel bírhat az Úr művében. Az idős lelkészek bizonyosságtétele mindig az egyház segítségére és áldására lesz. Isten mindaddig éjjel-nappal vigyáz megpróbált és hűséges

zászlóvivőire, amíg az idő elérkezik fegyverzetük letételére. Legyenek biztosítva afelől, hogy Annak a gondoskodó oltalmában vannak, aki nem alszik és nem szunnyad el, és hogy fáradhatatlan örök vigyáznak rájuk! Ennek tudatában, valamint felismerve azt, hogy Krisztusban vannak, bizalommal megnyugodhatnak Isten gondviselése felől. {2SM 406.2}

Egészen a végsőig

Komolyan imádkozom azért, hogy a napjainkban végzett munka tegyen mély benyomást a szívekre, elmékre, és a lelkekre. A tanácstalanság egyre nagyobb lesz, de bátorítsuk egymást Isten hívő népeként! Ne eresszük lejjebb a mércét, hanem emeljük a magasba, s közben tekintünk hitünk Szerzőjére és Bevégzőjére. Amikor éjszaka nem tudok aludni, imádságban Istenhez emelem a szívem, aki megerősít és biztosít afelől, hogy ott van áldozatkész szolgálóival az otthoni és a távoli területeken. Áldást és bátorságot nyerek, amint felismerem, hogy Izrael Istene ma is vezeti népét, és továbbra is vele lesz, egészen a végsőig. {2SM 406.3}

Az Úr azt üzeni rajtam keresztül a szolgáló testvéreknek, hogy az ajkukról elhangzó üzenet teljék meg a Szentlélek erejével. Ha valaha szükségünk volt a Szentlélek különleges vezetésére, akkor az most van. Teljes odaszentelődésre van szükségünk. Elérkezett az idő arra, hogy saját életünkön és szolgálatunkon keresztül bemutassuk a világnak Isten erejét. {2SM 406.4}

Az Úr látni szeretné a harmadik angyal üzenetének hathatós hirdetését. Ahogyan az Úr minden korban győzelemre vitte népét, korunkban is győzedelmes beteljesedésre kívánja vinni egyházával kapcsolatos céljait. Ahívó szenteket egyesült előmenetelre szólítja, miközben erőről erőre, hitből pedig fokozott bizonyosságra és bizalomra jutnak a mű igazságát és szentségét illetően. {2SM 407.1}

Ragaszkodjunk sziklaszilárdan Isten Igéjének elveihez! Emlékezzünk arra, hogy Isten velünk van, hogy erőt adjon az új dolgokkal való szembenézésre. Őrizzük meg életünkben az igazságosság elveit, hogy erőről erőre juthassunk az Úr nevében. Tartsuk meg szentségben azt a hitet, melyet Isten Lelkének a tanítása és jóváhagyása alapozott meg a kezdetektől fogva napjainkig. Tartsuk igen értékesnek azt a munkát, melyet az Úr parancsolattartó népe által vitt véghez, és amely kegyelmének ereje által erősebbé és hatékonyabbá fog válni az idő haladásával. Az ellenség el akarja homályosítani Isten gyermekeinek látását, és meg akarja gyengíteni hatékonyságukat, de ha a Szentlélek vezetése szerint fognak munkálkodni, az Úr lehetőségeket fog nyitni előttük a régi romok megépítésére. Folyamatos növekedésben lesz részük egészen addig, amikor majd az Úr nagy hatalommal és dicsőséggel leszáll a mennyből, hogy a végső győzelem pecsétjét a hűségesekre helyezze. {2SM 407.2}

A végső győzelem ígérete

Az előttünk álló munka az emberi eszköz minden erejét megfeszíti, erős hitet és állandó éberséget követel. Időnként az utunkba kerülő nehézségek igen elbátortalanítóak lesznek. A munka nagysága meg fog rémíteni. Isten segítségével azonban szolgálói végül győzelmet aratnak „Azárt kérek - testvéreim -, hogy ne csüggedjete el” (Ef 3:13) az előttetek álló megpróbáló tapasztalatok miatt. Jézus veletek lesz. Szentlelke által előttetek jár majd, és utat készít számotokra. Ő lesz segítségetekre minden nehézségben. {2SM 407.3}

„Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt, akiről neveztetik minden nemzetség, mennyen és földön, hogy adja meg nektek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjete az Ő Lelke által a belső emberben; Hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; A szeretetben meggyökerezvén és alapot vevén, hogy megérthesséte minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjéte a Krisztusnak minden ismeretet felül haladó szeretetét, hogy ekképen beteljesedjete az Istennek egész teljességéig. {2SM 408.1}

Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, ami bennünk munkálkodó erő szerint, Annak légyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Ámen!” (Ef 3:14–21) (General Conference Bulletin, 1913. május 27., 164-165. oldal). {2SM 408.2}